

Rozważania: wtorek 2 tygodnia okresu zwykłego

Rozważania na wtorek drugiego tygodnia okresu zwykłego. Proponowane tematy to: Działajmy ze swobodą dzieci; Jezus jest pełnią kultu i moralności; Cnota wielkoduszności.

- Działajmy ze swobodą dzieci;
  - Jezus jest pełnią kultu i moralności;
  - Cnota wielkoduszności.
-

WIELE DNI, które apostołowie spędzili z Jezusem, było z pewnością męczących. Bardzo często tłum gromadził się wokół mistrza z Nazaretu. Do uzdrowień i mów pełnych życia należy dodać wiele przebytych kilometrów. Uczniowie musieli być mniej lub bardziej przyzwyczajeni do chwil zmęczenia i głodu. Dlatego możemy lepiej zrozumieć scenę, którą opowiada nam Ewangelia dzisiejszej Mszy św.: przechodząc przez pole pszenicy, apostołowie zrywają kłosa. Być może i my, po całym dniu zmagania i zwykłych zajęć, pomyślelibyśmy już tylko o zasłużonym odpoczynku, ale Jezus broni zachowania swoich apostołów.

To nie właściciel pola obwinia głodnych apostołów; to zgorszeni faryzeusze, zaczynają krytykować uczniów Jezusa, za to, że zrobili to w dzień szabat. " Patrz, czemu oni robią w szabat to, czego nie

wolno?" (Mk 2, 24). Uderzające może być to, jak często w Piśmie Świętym widzimy te żydowskie autorytety, które osądzają innych i zajmują się oceną postępowania innych. Nie zdają sobie sprawy, że uczniowie idą przez pola z Bogiem, który stał się człowiekiem. Także i my, pośród naszej zwykłej pracy, możemy czuć się bliscy i kochani w obecności Jezusa, który nie odbierając nam wolności, pomaga nam poruszać się z większą swobodą w świecie, który do nas należy.

„Jako fundament, synostwo Boże nadaje kształt całemu naszemu życiu. Prowadzi nas do modlenia się z ufnością dzieci Bożych, do rozumowania i podejmowania decyzji z wolnością dzieci Bożych, do znoszenia bólu i cierpienia z pogodą dzieci Bożych, do doceniania rzeczy pięknych tak, jak to robi dziecko Boże.”^[i] Poczucie, że jesteśmy dziećmi Bożymi, a zatem braćmi i

siostrami Jezusa Chrystusa, pozwala nam pracować i odpoczywać w ciszy Jego miłości.

MAJĄC NA UWADZE wyniosłą postawę faryzeuszy, odpowiedź Jezusa wydaje się zaskakująca, zwłaszcza jeśli słucha się jej uszami ówczesnych Izraelitów: „To szabat został ustanowiony dla człowieka, a nie człowiek dla szabatu. Zatem Syn Człowieczy jest panem szabatu" (Mk 2, 27). Druga część zdania podkreśla boskość Jezusa. Jeśli szabat był dniem Bożym per excellence, Pan stawiając się ponad swoimi regułami i przykazaniami wyjaśnia, że nowym znaczeniem kultu i moralności jest On sam. Ta prawda ma ogromne znaczenie dla naszego życia wewnętrznego. Dlatego możemy prosić Jezusa, aby nasze praktyki pobożności i wypełnianie przykazań

nigdy nie były próżnymi rzeczami, ale zawsze ukazywały pełnię, którą odczuwamy idąc za Nim.

"Wszyscy, którzy uwierzyli w Jezusa Chrystusa, są powołani do życia w Duchu Świętym, który wyzwala ich z Prawa i jednocześnie doprowadza je do pełni, zgodnie z przykazaniem miłości." [ii] Bycie zakochanym w Jezusie Chrystusie i proszenie Ducha Świętego w każdym czasie, aby pomógł nam rozeznąć wolę Bożą wobec nas, czyni nas szczególnie wolnymi. W ten sposób przewyciężamy kazuistykę, która wymaga od nas tego, a nie tamtego – na przykład zrywania kłosów polnych – gdyż wiemy, że Bóg nie ma osądzającego spojrzenia faryzeuszy, ale kochające i wymagające oblicze dobrego ojca.

Wiedząc, że jesteśmy kochani przez Boga, chcemy okazywać Mu cały czas naszą miłość, nawet poprzez jej małe

akty. W ten sposób nasze dni przemienią się w wyjątkowe okazje do tego, aby Jezus się uśmiechnął. Może się zdarzyć, że będziemy zmęczeni, nie będziemy w stanie zrealizować wszystkich celów, możemy nawet zawieść i oddalić się od Bożej miłości. Ale jeśli nie zapomnimy, że naprawdę ważna w naszym życiu jest miłość, którą Bóg obdarza nas bezinteresownie, to zawsze pozostaje nam możliwość powrotu do Jego miłości. „Niech Pan pomoże nam podążać drogą przykazań, ale patrząc na miłość Chrystusa, spotykając się z Chrystusem, wiedząc, że spotkanie z Jezusem jest ważniejsze niż wszystkie przykazania”[iii].

"SZABAT ZOSTAŁ STWORZONY DLA CZŁOWIEKA, a nie człowiek dla szabatu! Dlatego i Syn Człowieczy

jest Panem szabatu" (Mk 2, 27).

Pierwsza część odpowiedzi Jezusa kryje w sobie ważną naukę. Pan nie chce, aby nasza pozytywna odpowiedź na Jego wezwanie ograniczała naszego ducha lub wzbudzała w nas niepotrzebne zmartwienia. Wszystko to co On zaplanował, nawet w najbardziej błahych szczegółach naszego życia, ma na celu uszczęśliwienie nas.

Dlatego też chce, abyśmy widzieli wielkość tej perspektywy i ogromne serce właściwe synowi Króla.

Możemy prosić Jezusa o cnotę, którą kochał św. Josemaría i która jest niezbędna, aby doświadczyć życia blisko Boga: wielkoduszność.

"Wielkoduszność to siła, która uzdolnia nas do wyjścia poza siebie i do podjęcia wielkich dzieł dla dobra wszystkich. W wielkoduszności nie zagnieździ się ciasnota; nie znajdzie się skąpstwo ani egoistyczne wyrachowanie, ani też nastawiona

na zyski intryga. Człowiek
wspaniałomyślny bez zastrzeżeń
poświęca wszystkie swoje siły temu,
co wartościowe; dlatego jest zdolny
do oddania siebie samego. Nie
zadowala się daniem, ale *oddaje*
siebie. I tak dochodzi do najwyższego
wyrazu wielkoduszności: do oddania
siebie Bogu.”[iv] Wielkoduszny nie
marnuje siły na zastanawianie się, ile
dać i jak daleko warto się posunąć,
ponieważ oddaje się całkowicie i
interesuje go tylko dojście do celu,
którym jest Chrystus.

"Wielbi dusza moja Pana i raduje się
duch mój w Bogu, Zbawcy moim" (Łk
1, 46). Życie naszej Matki było
szczęśliwie wielkoduszne, ponieważ
mogła radować się Bożym
zbawieniem. Święta Maryjo, bramo
nieba i gwiazdo poranna,
niestrudzenie módl się za nami do
Boga, abyśmy coraz bardziej czuli się
dziećmi.

---

[i] Prał. Fernando Ocáriz, *List pasterski*, 28-X-2020, n. 3.

[ii] Papież Franciszek, *Audiencja generalna 11.08.2021*.

[iii] Tamże.

[iv] Św. Josemaria, *Przyjaciele Boga*, nr 80.

---

pdf | dokument generowany
automatycznie z <https://opusdei.org/pl-pl/meditation/rozwazania-wtorek-2-tygodnia-okresu-zwyklego/> (19-01-2026)